

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2019/2017
28.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љуба Дамјанић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лотина, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/17 од 04.05.2017. године, у седници одржаној 28.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/17 од 04.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 383/16 од 21.12.2016. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати новчане износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је изреком наведено. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.518,54 динара, са законском затезном каматом од 21.12.2016. године, док је преко досуђеног износа до траженог износа од 96.018,54 динара, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/17 од 04.05.2017. године, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу по основу стицања без основа исплати износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је изреком наведено, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.518,54 динара, са затезном затезном каматом од 21.12.2016. године. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 29.260,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на конкретне битне повреде одредаба парничног поступка, а тиме ни на битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, овом парничном поступку који је предмет ревизијског одлучивања, претходио је парнични поступак између овде тужиоца, у својству туженог и правног претходника туженог, сада пок. ВВ, у својству тужиоца, у коме је 16.01.2008. године донета пресуда Општинског суда у Новом Саду П 1965/2006 којом је обавезан овде тужилац да на име накнаде нематеријалне штете сада пок. ВВ, исплати износ од 130.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.400,00 динара. Наведена пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3864/2010 од 11.11.2010. године. ВВ је преминуо ...04.2008. године, а његов правни следбеник – овде тужени је оглашен за наследника решењем о наслеђивању Општинског суда у Новом Саду О 1860/08 од 01.07.2008. године. У поступку накнадно пронађене имовине, решењем Основног суда у Новом Саду О 259/11 од 10.02.2011. године, овде тужени је наследио накнадно пронађену имовину коју чини потраживање накнаде штете према правноснажној пресуди Општинског суда у Новом Саду П 1965/2006 од 16.01.2008. године, са трошковима поступка. Као извршни поверилац, овде тужени, је 08.06.2011. године поднео предлог за извршење на основу извршне исправе и то пресуде Општинског суда у Новом Саду П 1965/2010 од 16.01.2008. године и решења истог суда О 259/11 од 10.02.2011. године, против извршног дужника, овде тужиоца, те је решењем о извршењу Основног суда у Новом Саду И 1954/2011 од 09.06.2011. године одређено извршење запленом 2/3 зараде извршног дужника, овде тужиоца, коме је у периоду од августа 2011. године до новембра 2012. године обустављен износ од укупно 372.963,39 динара. Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 1474/2013 од 16.05.2013. године усвојен је предлог овде тужиоца за понављање поступка по жалби, укинута пресуда Вишег суда у Новом Саду Гж 3864/2010 од 11.11.2010. године и поступак по жалби прекинут због смрти ВВ, правног претходника овде туженог.

На основу наведеног, другостепени суд је у побијаној одлуци правилно закључио да тужбени захтев није основан, јер је овде туженом исплата извршена принудном наплатом потраживања накнаде штете по основу тада правноснажне пресуде Општинског суда у Новом Саду П 1965/2006 од 16.01.2008. године.

Неосновано тужилац у ревизији истиче да је за одлучивање у овој парници релевантна процесна ситуација која је настала након окончања извршног поступка, када је Виши суд у Новом Саду 16.05.2013. године усвојио предлог тужиоца за понављање другостепеног поступка, укинуо пресуду Вишег суда у Новом Саду Гж 3864/2010 од 11.11.2010. године, а чиме је првостепена пресуда изгубила својство правноснажности. Тужилац се не позива на то да је пресуда П 1965/06 од 16.01.2008. године евентуално измењена после наставка поступка прекинутог по жалби, нити се уопште изјашњава о исходу тог поступка – да ли је поступак по жалби настављен из прекида те како је по његовој жалби одлучено.

Дакле, како основ по коме је извршена исплата и даље постоји, то за сада нема услова за примену одредбе члана 210. став 2. Закона о облигационим односима, како је то правилно нашао и другостепени суд. Када је извршење већ окончано, извршни дужник је овлашћен да поднесе суду предлог за противизвршење, између осталог, ако је извршна исправа правноснажно укинута, преиначена, поништена или стављена ван снаге.

На основу одредбе 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**